

Vychází každou středu. Published Wednesday
Vydavatelé : : Publishers
ODVARKA BROTHERS, CLARKSON, NEB.
Předplatné na rok \$1.00 Subscription \$1.00
Adresa jednoduše:
ODVARKA BROS., CLARKSON, NEBR.

Spěch Američanů.

Američané jsou dobří pracovníci, ale jsou velice netrpěliví a nedovedou dlouho čekat. Vyčistí lesy ve velkém chvatu, ale nemají se k zasazení a sázení, aby je užitečně z úrodnili. Často bez jakéhokoliv rozmyšlení a moudrého rozvažování položí ulice města a teprva po čase přijdou k náhledu, že nejednali správně, ježto jednali ve chvatu.

Všude vidíme chvat a shon a častokrát sami seznáme, že více touto kvapnou prací bylo pokazeno, než nahrazeno. Američan nezná trpělivosti, jako znali národově staří, kteří prováděli práce důkladně, tak že přetrvaly věky. Porovnejte americké stavby s oněmi, které vidíte v Evropě. Naznačte jenom jednu, která přetrvala by věky a byla výmluvným svědectvím důkladnosti a trpělivosti lidí minulých generací.

Poněvadž Američan není dosti trpělivým, aby posekal pro úplné dohotovený výrobek, máme mnoho výrobků, při nichž nehledí se tak na kvalitu, jako na rychlé zhotovení. Lidé ptají se nyní, jak je vše laciná, místo aby ptali se, jak je dobrá. Lidé vždy v trhu perou se o laciné věci, třebaže jsou horší kvality. Obchodník, který prodává solidní a trvanlivé zboží za pra videlné ceny, nemůže se dopracovatí takového úspěchu jako ten, který prodává zboží horšího druhu za ceny levné.

Po celé zemi vidíme výsledky tohoto chvatu, tohoto shonu po láci. Nevidíme vyčkávatí přírodního procesu uzrání. Ovoce trhá se se stromů zelené, nakládá se do železničních kár a nechá se dozrívati cestou. Není tak chutné, ale obchodníci jsou ve výhodě, neboť ovoce se tak nekazí. Přírodní vína naše nejsou tak chutná, protože nejsou dostatečně vyzrálá. Pivo nemá té chuti jako stará a vyzrálá piva evropská. Aby docíleno bylo rychléjšího procesu, užívá se různých chemických prostředků a to některak není ku prospěchu nápoje.

A tento chvat vidíme všude, nejenom v průmyslu a obchodu, ale i jinde, v umění i zákonodárství. Často navrhují se a přijímají zákony bez rozmyslu, a poněvadž jsou nepraktičtější, za čas stanou se mrtvou literou a veselé se obcházejí. Každý stát má řadu zákonů, které se nezachovávají, bud to jejich není dbáno vůbec anebo se obcházejí.

Mnoho by nám prospělo, kdybychom užívali více rozvahy a vyhnuli se tomuto často škodlivému chvatu. Učíme se od Američanů tomuto chvatu a mimoděk škodíme sami sobě. Venkovský farmář nepřijde do styku s domorodci jako lidé ve městech a proto je dobrým hospodářem, že je trpělivým, vytrvalým a nedá se odradit od vykonání čle.

Liga balkánských států obnovena.

Největší nebezpečí, které hrozilo na Balkáně v tom případě, kdyby se Turecko války účastnilo, bylo šťastně odvráceno. Zasadila se o to celá trojkoalace, hlavně Rusko, ale italská vláda dělá si zásluhu, že také k tomu platně přispěla. Nyní jest naděje, že bude znovu utvořena liga balkánských států, která přede dvěma lety vedla tak úspěšnou válku proti Turkům, ale s tou změnou, že k ní přistoupí vedle členů starých také ještě Rumunsko. Liga nemá ten účel, aby trojkoalodě vojskem přispěla, války by se zúčastnil jenom ty země, které dosud válčí, Srbsko a Černá Hora, ostatní by však musily zaručiti neutralitu. Největší obtíže ovšem dělala Bulharsko, které bylo před rokem vál

kou tak zkrúšeno a muselo přijmouti pokoreň, které mu přinesl mír bukreštský. Rumunská vláda sama nyní nabídla, aby se Bulharsko učinily ústupky a smlouva bukreštská aby byla revidována. Bulharsko chtělo by nabídku přijmouti s tou podmínkou, když mu Rumunsko vrátí část Silistrie a řecko i Srbsko část Macedonie. Řecko a Srbsko se tomu vzepřely, ale Rumunsko nedalo se odstrašiti a vyjednávalo dále. Na nátlak Rusů uzavřena byla konečně dohoda, která zajišťuje neutralitu balkánských států. Podmínky nejsou známy, ale patrně se jedná o to, že budou všechny po válce odškodněny na útraty Turecka a Rakouska, jejichž osud jest již zpěčten. Bulharsko dostalo by onu část evropského Turecka, která mu měla připadnouti mírem londýnským, o kterou však se ono samo svou zřetěnou politikou připravilo. Snad by dostalo i kus Macedonie. Rumunsko by dostalo Sedmihradý a snad i část jihovýchodních Uher, kde je obyvatelstvo rumunské. Srbsko a Černá Hora dostaly by Bosnu a Hercegovinu. Pro Rumuný a Bulhary vedle toho bylo by velikým dobrodíním otevření Dardanell, které by jim otevřelo cestu do středozemního moře.

Smlouva jest prozatím zajištěna jen mezi Rumunskem a Bulhary, ale nepochybuje se, že k ní Srbsko a Řecko také přistoupí.

"Take-it-back Day."

Půjčte někomu knihu. Čekáte na ni měsíce, dva, pět roků, leč kniha nejde zpět, jako byste nebyli jejími majiteli. Půjčte známému nějaký předmět, a toť, co se stalo s knihou, opakuje se s tímto předmětem. Zvyk vypůjčovatí si je ustáleným zvykem, ale zároveň je obyčejem mnohých lidí nevracetí věci vypůjčených, anebo vracetí je po dlouhé době.

A tu v jednom městě v západní Kentucký přišli na dobrou myšlenku: zavedli si Take-it-back Day, rozhodli se totiž zachovávatí jeden den v roce pod názvem "Vezměte to zpět", kdy občané jsou upomínáni vrátit to, co si vypůjčili. A nejen vrátiti věci vypůjčené. Mnohdy tvrdíme o svém bližním něco, co není pravda, mnohdy se o něm špatně vyjádříme, je i účelem zmíněného dne "vzít zpět" všechna nemilá slova, odvolati je, omiluviti se.

Což není zlou myšlenkou. Takové moderní "svátky" se mohou státi dobrým prostředkem vedoucím ku lepšímu obování a vyšší mravnosti vesnic a měst.

Jak to bude vypadati v Německu po válce.

Raymond E. Swing, americký zpravodaj v Německu, píše článek věnovaný budoucnosti Německa po válce. Praví v něm: "Válka tato nevyvolá asi nikde změny větší, nežli v Rakousku, které je už k tomu předurčeno, ale také Německo prodělá změny veliké, ať už je výsledek jakýkoli. Na prvnímu místě já nevěřím, že válka skončí nějakým velikým, rozhodujícím vítězstvím pro tu nebo onu stranu. Obě strany jsou příliš silné, nežli aby se daly udolati. Spíše se obě vysílí a výsledkem bude mír bez většího pokoreň pro poraženého. Jaké budou v Německu změny po válce, o tom rozhodne hlavně strana socialistická. Každý ví, že od toho okamžiku, kdy válka počala, padlo nepřátelství mezi vládou a mezi socialisty úplně. Socialisté nejen přestali agitovati i proti válce, ale chopili se zbraní jako každý jiný a státi se jejich boji na bitevním čáře. Na druhé straně vláda přestala socialisty stíhat. Volá je do svých řad, nezpřihá se jejich kandidaturám, ba dovoluje, aby se socialistické listy četly na samém bitevním frontu. Císař prohlásil, že v Německu "přestávají všechny strany" a z toho ani socialisti nevyloučili. Po jeho příkladu armáda přijímá je beze všeho podezření a povyšuje je, když si toho zasluhují. Při tom jedna věc zasluhuje povšimnutí. Socialisté při vypuknutí války s vládou nevyjednávali, podobili se jí beze všech výhrad a podnik

nek. Kdyby byli žádali, aby císař za to udělil zemi opravdovou ústavu a zodpovědné ministerstvo a aby bylo v Prusku zavedeno všeobecné právo hlasovací, mohli to po válce dostat a pak — museli by uléct. Ale nic takového neudělali. Oni si ponechali volnost jednání, která bude významná, až se po uzavření míru bude jednati o tom, kdo se dopustil toho zločinu, že zavlekl Německo do této války tak nákladně a tak zbytečně. Považují to za jisté, že po válce provedeny budou v Německu veliké změny politické, ať už jest výsledek její jakýkoli. Jest pravdou, že si německý lid nepřál této války, jest možná, že si jí nepřála ani vláda, těžko říci, ale jisto jest, že vláda provedla strašlivé chyby a že nemuselo k válce dojít, kdyby byla obratnější. Němečtí diplomaté nebyli prozíraví a schopní zastavati svůj úkol, dali se podkočiti diplomaty anglickými a ruskými. To jest všeobecným náhledem mezi německou inteligencí. Německo nemělo se pouštět do války, ve které zůstalo osamoceno. Co se týče německého militarismu, mohu říci, že jest dnes veliké napětí mezi aktivními důstojníky armádními a státními úřady. Sami němečtí důstojníci jsou rozhořeni na diplomaty, kterým dávají vinu, že bylo Německo tak bezhlavě uvrženo do této hrozné války.

Zajisté i těmto důstojníkům bude na tom záležeti, aby dostalo Německo jinou vládu, která by na přístě takové chyby učinila nemožnými. Myslím, že i po válce zůstanou děla a nucený odvod, poněvadž ona znovu jen dokáže, že vyhrává ten, kdo jest lépe připraven, ale starý militarismus německý přece jenom padne. Německo bude přístě zastoupeno před světem takovou vládou, že nebude více pechybností o jeho úmyslech mírumilovných. Já sám slyšel jsem mnohokrát od soukromníků, vojáků i důstojníků vysloviti naději, že válka bude krátká a "bude poslední". To může býti dvojsmyslné. Němci mohli by hrůsi velká hlava, kdyby měli dobytí vítězství rozhodujícího, neboť potom by všechny hrůzy válčení zastřeny byly leskem politické moci a slávy. Ale i potom jsou zde ještě socialisté. Jest směšné, oddávají-li se nepřátel naději, že se po válce Německo rozpadne na řadu drobných států, jako bylo před rokem 1870. Německý národ je už dávno usjednocen a rozdrobiti se nedá. Také nevěřím, že bude prohlášena republika. Ani pomyslení! Císař jest přece jen v zemi neobyčejně oblíben, i vzor tomu, že pod jeho vládou byla spáchána tato hrozná chyba. Až dojde k sčítování, myslím že císař vyjde z toho bez pohromy, ale moe jeho bude velice přistřížena. Jeho hlavní chyba jest, že si nedovede voliti rádec tak dobré, jako jeho děd, za něhož vládnul Bismarck. Otiskujeme pojednání toto, ačkoli jsme pře svědčení, že v něm pisatel bere příliš veliký ohled na americké Německo, a proto se ve svém úsudku velice mírní.

Hlavní příčiny rozvodů.
Podle slečny Rose McQuadeové, úřednice při soudu domáckých vztahů v NewYorku tehleň zodpovědný jsou za největší počet rozvodů a neshod mezi manželi. Jako druhou příčinu uvádí pítí lihovin na straně muže a někdy na straně ženy a pak následují četné slabé stránky žen, marnotratnost, zanedbávání domácího a pod. "Tělyně zodpovědný jsou za velkou většinu všech případů, jež pojednávají jsou před tímto soudem," pravila slečna McQuadeová o nevědy. "Tělyně neměla by konati více nežli formální návštěvy v domě svého zotě a za žádných okolností neměla by zůstatí přes noc. Pítí na straně muže a nepořádnost na straně ženy jsou dalšími příčinami, které přivádějí lidi před ten soud. O takových případech netřeba se zmiňovati, odporná fakta známa jsou všeobecně. Pak jest to zanedbávání na straně ženy.

"Avšak u kořene všeho," skončila slečna McQuadeová, "jest ona tvrdá skutečnost, že průměrná

mzda mužů, kteří zde se ocitnou, jest mezi \$10 a \$12. Muž by měl býti jist, že dovede podporovat domov nežli se ožení."

Velkoměstský život a jeho oběti.

Dr. Max Nordau uveřejňoval před časem pozoruhodný článek v londýnském "Hibberl Journal" o problému degenerace čli phen-né zvrhlosti. Pojednává o přičině, ku šilenství a zločinosti a o těch jemnějších formách degenerace, které jsou nebezpečnějšími pro obecenost, poněvadž jejich účivý vliv jenom pozvolna jest počítován; rozpouštěje se o jedné z velikých příčin degenerace, sebeopojení a organické pokleslosti přivoděné přepracováním, a poukazuje na nebezpečí města. Praví:

"Stále ve větším počtu obyvatelstvo venkovské stěhuje se do měst, aby vyměnilo zemědělské povolání za práci v dílnách a továrnách. Počet lidí ve městech s lidnatostí více než 100,000 vřde stále roste; vřde mezi civilizovanými národy jeví se tento sklon přetvořiti lid, který bydlí na půdě a pěstuje přírodní produkty v lid velkých měst, vyrábějící různé zboží.

Proces tento tvoří bohatství a světové národohospodářství klade toto na úroveň se štěstím, zjevny to klam.

"Výstřední státní zakročení ve smyslu socialistického programu za chránilo by jednotlivce od přepracování a únavy, která jej činí pláditel degeneratem.

"Ježto však zdá se to býti přeludem očekávati uskutečnění socialistického programu v době dohledné, skromně odpomocně prostředky jako zákon o starobním pojistování v Anglii, nejdou na kořen zla, musíme považovati socialismus, tento theoretický možný odpomocný prostředek pro degeneraci za nepoužitelný."

Degenerace, pokračuje Dr. Nordau, má svůj hlavní domov ve velikém městě. Praví:

"Veliké město skýtá to největší procento zločinu, šilenství a nemoci; veliké město jest střediskem všech výstředností mody, všech hysterických poblouznění ve řejného mínění, všech anarchistických hnutí v politice, společenských obyčejů, mravnosti. Je to hlavně ve velikých městech, kde sledujeme bezzenství a bezdětnost.

"Zakrnělé formy, s nimiž setkáváme se ve čtvrtích chudiny ve východním a jihovýchodním Londýně jsou potomci obrovských sedláků ze saského Sussexu, dánského a norvěžského Hertfordu, anglického Northumberlandu. Ve velikých městech rodiny, které původně měly tu nejdokonalejší konstituci, mizí ve čtyrech neb pěti generacích, nejsou-li oživovány neustálým přítokem čerstvé krve z venkova.

"V Londýně a Paříži — s mladými městy v Americe nelze ještě počítati v této otázce — není snad sto osob, které mohou se vykázati rodokmenem 150 roků pozůstávajícím po obou stranách z předků, rozozných v Londýně aneb v Paříži."

Veliké město jest propastí, která pohlcuje obyvatelstvo z venkova i z cizích zemí. Dr. Nordau pokračuje:

"Něbýti tohoto přítoku z venku, velké město by vyhynulo asi v půldruhém století, ježto jeho obyvatelstvo není obnovováno z jeho vlastních zdrojů. Pro přítomnou dobu venkovské obyvatelstvo dosud může svtiti veliká města.

Avšak přijde den, kdy vytliděný venkov nebude mítí více posily, kterou by poskytl velikému městu a potom nebezpečí národní degenerace ocitneme se tvářív tvář. Toto nebezpečí bude evropským ve svém rozsahu, neboť jeden lid za druhým přijímá civilizaci velikého města a bílé plémě nemá více barbarů, na něž mohlo by se spoléhati vyplnění svých slabých a prořidilých řad."

Předplatte na tento časopis vašim přátelům v Čechách.
Richter's Anchor Pain-Expeller.

Revmatické bolesti

jsou velmi bolestným onemocněním. Trápi-li vás podobné bolesti, přiložte

Severův Gothardský olej

a obdržíte rychlou úlevu. Jest také doporučován při neuralgických bolestech, křečech, otokách, vymknutích a pohmožděních. Účinek jeho v revmatických bolestech nejlépe je popsán v dopise, který nám byl nedávno zaslán a který zde otiskujeme.

Jako dobré léčebné Severovo léčebné kožní mydlo má mnoho upotřebení. Cena 25c.

Pro dívky a dospělé Severový Tab-Lax Projímavé cukrovinky. Cena 10 a 25 centů.

Severovy léky jsou na prodej ve všech lékárnách. Nemá-li je váš lékárník na skladě, objednejte si je přímo od nás.

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Báječný objev profesora Bachmetěva.

"New York Mail" píše: "Profesor Bachmetěv z Moskvy praví, že vynalezl substanci, kterou pojmenoval "anabiose" a kterou můž přivoditi u zvířat úplnou omlučenost na celé měsíce a libovolně je přivést zase k životu v dobrém stavu.

Jest znám co specialista v léčběnaci a dosáhl znamenitých výsledků vlivem mrazení na zvířectvu, jež jest v trhu. Pokročil až k bodu, jak praví, kde může celá stáda dobytka přivést do stavu omlučenosti za panujících hrozných mrazů v Rusku, ušetřiti při tom krmivě, přechovávání i ošetření v zimě a přivesti je dle libosti zase k životu na jaře.

Dle pokusů prof. Bachmetěva, které podniknul na rozličných zvířatech, dosáhl podivuhodných výsledků, přiveda tyto do stavu naprosté nečinnosti, zastaviv úplně dýchání i trávení. Udržoval je v tom stavu po celé měsíce při ustálené teplotuře, již řídil thermostatem dle libosti pod účinkem otepleného vzduchu přivedl je zase do normálního stavu, oživené a zdánlivě neporušené ve vsí své síle jako byla před pokusem.

Jaké ohromné pole činnosti otvírá se tu do budoucnosti, osvědčilo se vynález prof. Bachmetěva i na lidech?

Musíme totiž uvážiti, že lidský organismus jest podobou téměř těm samým životním podmínkám jako zvířata.

Jaké změny nastanou v dopravě jest nedohledné. Vezměme na příklad dopravu velikých vojenských těles: Rusko vypoví válku číne, je třeba odeslat půl milionu mužů do Číny. Jaké ohromné zásoby by musili vzíti sebou, aby se udrželi při životě a síle. Substancí prof. Bachmetěva přivede je do vozu jako sardie nebo slanece, přibývše na místo určení, vzbudí se k obvyklé činnosti a postaví do řad s puškou v ruce, aniž by utrpěli dost málo na své člosti. — Všechna zdravotní opatření stanou se zbytečnými.

Často jsem slyšel, že by někdo rád šel do Čech, ale bázeň před mořskou nemocí ho zdržuje. Snad ná pomoc: substancie prof. Bachmetěva umožní mu cestu tu vykonati beze všech obtíží a v pádu ztroskotání lodi ušetřeni jest strašlivých okamžiků, jakým byli podrobeni cestující na "Titanicu". — Co musí taková loď s sebou vzíti potravín, by vyhověla všem labužníkům na ní se nalézajícím! Substancie prof. Bachmetěva odstraní všechny nesnáze mořské cesty; u břehů Evropy přivedou se všichni ku životu a s tančící nohou vykročí na zem starého světa.

Anebo jiný případ: mladý muž zamiluje se do dívky, jež není plnoletá, sežájí jí celých 6 měsíců, by zákonitě mohla sama nad sebou rozhodovati. Rodiče, jak se obvyčejně stává, dají své rozhodné veto. Co tu zbytečných slz a utrpení! Prof. Bachmetěva substancie přivede dívku na 6 měsíců ku spánku, by v celé své kráse a síle se pak probudila. Ženich čeká, počítá každou minutu, každou hodinu, každý den, by ji mohl k srdci přivoniti a zvolat: Nyní jsi navždy má!

A takových příkladů bych mohli citovati do nekonečna, ale bojím se, že bych trpělivost čtenářů tak dlouho nadužíval, až by mně odporučili vzít a rok substancie profesora Bachmetěva, tak aby byli ušetřeni fantastických mých objevů a příkladů.

Kaiserovy oči již nezají pýchou.

Císař Vilém jezdí ještě denně na frontu, ale střídá automobily, a by ho francouzští větroplavci nenašli. Uprchlíci viděli jej přišerně blehého a ztrnulého, když přijímal zprávy z bitevních čarý.

Oči císaře německého Viléma nezají již pýchou, jako před několika týdny, kdy se jeho voje hrnují přes belgické hranice k francouzskému pobřeží.

Do Londýna bylo telegrafováno korrespondentem "Expressu" z anglických hranic, že kaiser jest stále blíž bitevní linie ve Flandrech a všemi silami se namáhá ob vzbuditi své voje k tomu, aby prorazili hradbou spojeneckých vojsk do Calaisu.

"Ačkoli by se byl v minulých dnech málem zdařil pokus francouzských větroplavců, kteří vrhli bombu na dům v Thieltu, ze kterého před nemohou okamžiky odejel, nepřestává císař každodenně projížděti územím za cestou z Courtrai do Brug. Nikdy se přede nemí, kudy pojedje, a také užívá téměř ku každé vyjížděe jiného automobilu, aby se nemohl spojitím doněsti popis pozovu ve kterém jede, a aby tak nebylo usnadněno hledání větroplavců s bombami, kteří ho snad chtějí svojí visitkou počtiti.

Císař vybírá denně z reportů, které jsou mu podávány několik vojáků, které za jich neobyčejné činnosti v řademe železného kříže. Navštěvuje polní nemocnice a mluví s raněnými vojáky, ale řekne každému taťž slova: "Dobrý den, kamaráde, císař ti přeje, abys se brzy uzdravil!"

Jednoho dne m. t. obědval císař s generálním štábem v Ghentu a vrátil se do táboru štábu naprosto nespokojen s výsledky posledních několika dní kampaně.

Skupina uprchlíků měla příležitost viděti císaře, když tento, sedě ve svém automobilu přijímal zprávu z bitevní linie. Jeden z uprchlíků vyprávěl, že císař seděl na zadním sedadle s králem Wiertemberským. Na předním sedadle seděli pěšáci a jeden automobil plný pěšáků, předcházela stroj císařův.

Každý si musel povšimnouti snr telně bledosti a ztrnulých rysů císařovy tváře. Seděl jako socha nehybně, poslouchaje důstojníka, který zprávu podával. Na kopec salutoval, ale ani nejlehčí úsměv nepřelétl jeho tvář. Pak němě pokynul chauffurovi, aby pokračoval v cestě.